

Spolufinancováno
Evropskou unií

Ondřej Hejda, Curious Minds, Irsko

Dobrý den, chci poděkovat střední škole OA Praha a také programu Erasmus+ za tuto jedinečnou příležitost se podívat do cizí země, kterou pro mě bylo Irsko. Přesněji do města Mallow, kde jsem se spolužáky strávil celý měsíc.

Pracoval jsem ve firmě Curious Minds, patnáct minut od města Mallow ve velkém rodinném domě. Tato organizace se zabývá

řízením mateřských škol po celém Irsku a péčí o děti v rodičovské nepřítomnosti. Mou činností a pracovní náplní byla práce sekretáře, což znamená, že jsem se staral skoro o všechny administrativní úkoly a povinnosti od mé paní vedoucí. Co se týče kolektivu, tak byl velmi příjemný a bez jakéhokoliv problému. Kolektiv se skládal ze tří žen a jednoho muže. Paní Marie byla mou vedoucí a také majitelkou této organizace spolu se

svým manželem Drewem a paními Valerie a Nadínee, které byly pracovnice pod paní Marií. V určitých povinnostech měly tyto ženy větší postavení. Součástí kolektivu jsem byl i já, Ondřej Hejda, a má spolužačka Veronika Bubeníková.

Mou pracovní povinností skoro po celou dobu trvání stáže bylo vyplňování informací o dětech a rodičích do webových stránek TeachKloud a Hive. Většinou se jednalo o zápis nových školáků a také o vytvoření tříd a nového systému pro školy, které se teprve otvíraly. Tohle byla ve většině případů naše pracovní náplň, ale sem tam se vyskytly i méně zábavné práce. Tím myslím skartování papírů či nošení balíků. Mně to osobně nevadilo, protože jsem věděl, že nám paní vedoucí zadá po této činnosti něco mnohem zábavnějšího, jako například počítání zásob a odesílání balíků. Díky této stáži se mi výrazně rozvinula moje anglická slovní zásoba, která je v této době a v jiné zemi velmi potřebná.

Atmosféra na pracovišti byla velmi příjemná, klidná a pohodová. V kolektivu mezi kolegy jsme se domlouvali pouze anglickým jazykem. Skoro žádné jazykové bariéry se v práci nevyskytovaly, až na manžela paní vedoucí, který měl velmi silný irský přízvuk.

Díky této stáži jsem se zlepšil v mnoha ohledech v anglickém jazyce. Tím myslím, že mi nedělá velký problém mluvit s cizími lidmi a také mě napadají slovní spojení, na která bych před odletem ani nepřišel. Ale nejvíce se mi zlepšilo telefonování v anglickém jazyce, protože přece jen každý člověk jinak mluví a artikuluje a někdy to dokáže být velmi náročné. Naštěstí pro mě se mi to výrazně zlepšilo.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Bydlel jsem u velmi milé rodiny, která byla jiné národnosti než irské, a to rumunské. Velmi mě potěšilo a překvapilo, že naše hostitelská rodina zná spoustu věcí o historii České republiky. Rodina vařila výborně, skoro každý den bylo jiné jídlo i zákusek a nikdy nás nepřestávali udivovat svým kuchařským uměním.

Ve volném čase jsme, jakožto skupina ze školy OA Praha, jezdili na různé výlety s našimi vyučujícími. První náš společný výlet byl na Blarney Castle s naší

paní učitelkou Dian. Hrad byl krásný a známý svou pověstí o tom, že kdo políbí kámen na hradbách, bude mít po celý rok štěstí. Druhý výlet byl na Cliffs of Moher, kde jsme bohužel byli sami bez učitele, ale i tak ten zážitek byl překrásný a ohromující. A někdo tyto skály může znát z filmu Harry Potter a Princ dvojí krve, kde jsou ukázány. Třetí a poslední výlet byl do Kinsale, kde se nacházela zřícenina

pevnosti hned u moře, kde irští vojáci zabránili několika nájezdníkům. A co se týče volného času, tak ten jsem trávil se spolužákem většinou na kulečnicku či ve městě Cork.

Celá tato stáž a ubytování byla uhrazena Evropskou unií. Včetně pobytu nám bylo uhrazeno i stravování, používání MHD, kapesné a také letenky.

Před odletem na stáž jsem chodil na kurzy, kde jsem se učil, jak to bude fungovat v jiné zemi a případně jak se domluvit s Iry, když většina z nich má velmi silný přízvuk a někdy to dokáže být velmi obtížné.

Stáž jako taková byla za mě velmi povedená a jsem s ní nadmíru spokojen. Nejvíce, s čím já jsem byl spokojen, byla příjemná hostitelská rodina, krásná města a příjemní lidé.

Můj největší úspěch nebyl něco věcného či pracovní nabídka, ale přátelství s kolegou a kolegyňami z práce a s mou hostitelskou rodinou, která neváhala mě kdykoliv podržet. A to byl za mě ten největší úspěch, který se vůbec do života dá kdykoliv získat.

A nakonec tohoto článku bych chtěl poděkovat za pozornost a říct, že kdo má rád zrzavé lidi a černé pivo, neváhá a také využije této skvělé příležitosti.